

som vi vil se nøje på under udvalgsarbejdet. Spørgsmålet er netop, om en handlingsplan inden for 13 uger er realistisk, og det vil vi godt se nærmere på. Det er ikke, fordi vi ikke ønsker at stille krav. Vi har sammen med Venstre fremsat ønske om, at der stilles krav om straksaktivering. Det er sket i mange kommuner sammen igennem, og resultatet har jo også vist sig.

Jeg har et par bemærkninger til afgrænsningen af målgruppen for jobtræning. Det er et af de steder i lovforslaget, vi er meget kritiske over for. Vi mener, at jobtilbudene med løntilskud i private virksomheder er et af de rigtig gode tiltag.

Så vil jeg vende tilbage til den tunge ende. Vi må huske på, at der er en gruppe unge, som hverken orker eller magter at gå i gang med en uddannelse, og når man nu udelukker unge under 25 år fra at komme ud i private virksomheder og få løntilskud, kan jeg godt befrygte, at vi vil tabe nogle af de unge mennesker på gulvet.

Samtidig har jeg noteret mig, at der i afsnittet om forslagens økonomiske konsekvenser står anført, at ændringen vedrørende anvendelse af jobtræning med løntilskud vil medføre en merudgift på ca. 75 mio. kr. i 1996 og herefter ca. 100 mio. kr. pr. år. Jeg vil spørge socialministeren: Er det den offentlige aktivering, der er så dyr i forhold til den private jobtræning, eller hvad? Er det tilfældet, vil vi være endnu mere kritiske.

Med hensyn til en udvidelse af aktiveringsperioden fra 6 til 18 måneder er vi nok igen i den situation, at det allerede pågår mange steder. Netop systemet med 6-måneders-perioden og den mellemliggende periode, der udfyldes med kurser, benyttes af mange kommuner, fordi man godt ved, hvad passivitet kan føre til. Det er efterhånden ved at være velkendt, også her i huset.

Om ændringen af beskæftigelsestillægget for individuel jobtræning kan jeg blot sige, at fra konservativ side ønsker vi helt at fjerne tillægget på 15 kr. pr. time. Det er vores udgangspunkt. Vi har nu haft et år til at vurdere dette tillæg, og mange i aktivering har haft svært ved at se forskellen på aktivering og individuel jobtræning.

Samtidig kan vi se på økonomien i denne del af forslaget. Ministeriet har skønnet, at det medfører en mindreudgift på 45 mio. kr. i 1996 og 55 mio. kr. i de følgende år at sænke grænsen for de unge under 25 år fra 15 kr. til 8 kr. Det kunne jo være interessant at høre, hvad mindreudgiften ville blive, såfremt tillægget helt blev fjernet.

Vi står i dag med et lovforslag, der tilhører finanspakken, som er fremsat, inden forhandlingerne er nået i mål. Det er uhørt, hvis man ønsker at forhandle reelt.

Aage Frandsen (SF):

Da SF's ordfører på dette område, hr. Villy Søvndal, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre SF's synspunkter.

SF ser dette lovforslag i sammenhæng med de forslag angående en aktiv arbejdsmarkedspolitik, som vi har diskuteret tidligere i dag, og de betænkeligheder – for at sige det mildt – vi har haft over for disse forslag, er de samme, som vi har ved dette forslag.

Vi mener, at når det drejer sig om disse ting, skal man primært satse på almindelige uddannelsespladser og de erhvervsuddannelser, vi kender, herunder EGU, og for nogle unges vedkommende regulære job. Vi kan godt dele nogle af de opfattelser, som kom til udtryk fra Venstres og De Konservatives ordførere om, at der sikkert er unge, hvor det i hvert fald i en overgangsperiode er bedre at sikre dem et regulært job og ikke de eksisterende jobtræningsforløb, som i mange tilfælde er noget forfærdeligt noget efter vores opfattelse. De skal have regulære job for at kunne komme ind på arbejdsmarkedet og ad den vej også få en uddannelse, for en uddannelse er selvfølgelig vigtig for alle unge. Men nogle unge har altså haft nogle oplevelser her i livet, som gør, at hvis de møder noget, der minder om en uddannelse på det pågældende tidspunkt, løber de skrigende væk.

Med disse bemærkninger skal jeg altså sige, at SF ikke kan tilslutte sig forslaget.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Da vores ordfører på området, hr. Bjørn Elmquist, heller ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige følgende:

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med den generelle aktiveringsplan på det arbejdsmarkeds- og socialpolitiske område, som regeringen har fremsat forslag om, og selvfølgelig også i sammenhæng med ønsket om styrke voksen- og efteruddannelsesområdet.

Hovedformålet med dette forslag er at motivere kontanthjælpsmodtagere, i særlig grad de unge under 25 år, til at få en kompetencegivende uddannelse i stedet for jobtræning. Regeringen ønsker at styrke mulighederne for, at kontanthjælpsmodtagere kan deltage i uddannelsesstilbud som et alternativ til et aktiveringstil-